

endegyldig løsning på det problem. Om vi gør det, og hvornår i givet fald ved jeg ikke, for det, som hr. Homann tænker på, er jo selve beskattningen.

Til gengæld har vi altså gennemført en række andre forenklinger, som er til stor gavn for folk med aktiebesiddelser.

(Kort bemærkning).

**Morten Homann (SF):**

Det kan måske forklare meget, hvis ikke skatteministeren har bemærket, at SF har interesseret sig for det her område. Det kan også forklare ganske mange af de lidt intetsigende svar, der er kommet på spørgsmål, SF har stillet i Skatteudvalget på det her område. Det kan vi jo vende tilbage til.

Men jeg vil godt hæfte mig lidt ved, at skatteministeren jo må kunne bekræfte, at en reform af aktieavancebeskatningen, altså ikke bare små forenklinger, men en reform af aktieavancebeskatningen har stået på regeringens lovprogram i samtlige udgaver frem til den udgave, som gælder for den indeværende folketingssamling. Så vil ministeren ikke løfte lidt af sløret for, hvorfor man har proklameret, at der skulle ske en reform, som jo forudsættes at ville bygge på det i øvrigt ganske grundige udvalgsarbejde, der er foretaget på området, og så alligevel i denne her samling har stukket piben ind og ikke længere har ambitioner om, at der skal ske den forenkling, som alle mener er helt nødvendig på området?

**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Nu ligger det spørgsmål lige i udkanten, men ministeren må svare.

(Kort bemærkning).

**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Ja, det må man sige, men jeg vil dog gerne alligevel svare ved først at fremhæve det, som hr. Homann selv nævnte, nemlig at der forelå et grundigt udvalgsarbejde, for det er rigtigt.

Kl. 14.50

Min forgænger havde iværksat et omfattende udvalgsarbejde, men det førte jo ikke til, at man kunne lave et forslag, som kunne samle et flertal af Folketingets medlemmer.

Så gik vi efter regeringsdannelsen i gang med at vurdere, om vi kunne finde den model, vi stadig væk havde en intention om, og det tror jeg alle i Folketinget har, der kan være attraktiv, og

som også kan leve op til de overordnede principper, som den her regering har fastsat.

Vi har endnu ikke fundet den model, og derfor står vi i denne situation, men det er ikke ensbetydende med, at vi har opgivet denne sag forever.

(Kort bemærkning).

**Jacob Buksti (S):**

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg var stærkt forundret over, at skatteministeren synes, at han skal stå og gøre opmærksom på, hvem der er skatteminister hvornår og henvise til hr. Mogens Lykketofts tid som sådan, al den stund det jo ikke handler om, hvorvidt det er rimeligt at indeksere eller ej. Det er jo slet ikke det, det handler om. Det, det handler om, er, hvorvidt det er rimeligt, at man skal have fradrag for udgifter, man aldrig har haft.

I kammeradvokatens notat skriver kammeradvokaten jo klart:

»Herved var det som udgangspunkt sikkert, at en fortjeneste, som borgerne kunne have opnået skattefrit den 18. maj 1993, også er skattefrit ved salg den 19. maj 1993 og senere.«

Så det er sket med den ændring, der skete i 1993, og derfor er spørgsmålet: Hvordan kan det være, at skatteministeren først udsender et cirkulære, som siger, at det kan man ikke, og nu kommer med et lovforslag, hvor det er sådan, at man indfører, som ministeren siger som et lille hjørne, en bestemmelse, som gør, at man kan få fradrag for udgifter, man aldrig har haft? Hvorfor?

(Kort bemærkning).

**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Altså det der med det lille hjørne var i forhold til det samlede lovkompleks. Dermed være ikke sagt, at det ikke er et vigtigt hjørne og en vigtig sag, selvfølgelig er det det. Men jeg har bare for søgt at anskueliggøre den politiske forskel, der er mellem på den ene side Socialdemokratiets opfattelse ved hr. Ole Stavad og den opfattelse, vi andre har.

Det er klart, at det er en politisk skillelinje, og det er jo fair nok. Sådan må det jo være. Det er jo sådan i et demokratisk samfund, at meninger deles en gang imellem, og det gør de altså her.

(Kort bemærkning).

**Jacob Buksti (S):**

Det nytter altså ikke noget, at skatteministeren bliver ved med at stå og svare udenom og sige,